

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

* Ο κύριος Σωτήρης παραπεμπόμενος εις την προανάκρισιν επήγγειλε λόγον εξ ου συνελέξαμεν τους εξής αδάμαντας ους κατατάσσομεν εν τῇ σειρά τῶν τελευταίων λόγων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

* *

«Αμα προκηρύχθη ἡ δημοπρασία τοῦ διπυρίτου χίλιου ἀλευράδες ἦλθον εις τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ με ἐπολιόρκησαν. Χίλιοι ἀλευράδες μοι ὑπεδείκνυον χίλια μέσα, χίλια δείγματα».

* *

«Δέχομαι τὴν εὐθύνην μέχρι τῶν ὑστάτων».

* *

«Δὲν εἶνε εὐκολὸν εἰς τὸν καθένα νὰ ἀτενίσῃ τὸν Ζιμ-βρακάνην».

* *

«Ἡσθένησα εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπογράφων ἐκείνην τὴν ἐποχὴν 500 ἐγγραφα τὴν ἡμέραν.»

* *

«Εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατέσχον τὰ συναλλάγματα ἄτινα κατέθεσεν ὡς ἐγγύησιν ὁ Λάμπρου ἀλλὰ καὶ λίραις ἂν ἦσαν πάλιν ἤθελον τὰς κατὰσχει. Τὰ κατέσχον διότι εἶχον ἀξίαν».

Κήρυξ.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Χωρικός πρώτην φοράν επιβαίνων σιδηροδρόμου, ἀγοράζει τὸ εισιτήριόν του ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Πειραιῶς, ἐνῶ δὲ δίδει τὰ λεπτά του :

— Νὰ μὲ κατεδάσῃτε σ'τὸ Καφενεῖο τῆς Ὁραίας Ἑλλάς, θέλω ν' ἀνταμώσω τὸν Κώστα Νάσο.

Ἄνῆρ καὶ γυνὴ σταματοῦν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἐφημεριδοπώλην.

Ἡ κυρία θέλει ν' ἀγοράσῃ ὁ σύζυγός της ὅλα τὰ σατυρικά φύλλα. Ὁ σύζυγος δυστροπεῖ ἀκούων ὅτι τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τιμᾶται δέκα λεπτῶν.

Ἡ Κυρία πρὸς τὸν Κύριον:

— «Ἐλα τώρα, μὴ χάνεσαι!»

Σκέψις ἐνός:

Ἄνθρωπος ὑψηλὸς καὶ φαλακρὸς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς οἰκίαν τῆς ὁποίας τὸ πέμπτον πάτωμα δὲν ἔχει ἐπιπλα.

Ἀράχνη.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Ἡ πρώτη τῶν «Ληστῶν».

Οἱ προσφιλεῖς εἰς τὸ ῥωμαϊκὸ «Λησταί» τοῦ Ὀφειμπαχ ἐκ τῶν προτέρων εἶχαν βεβαίαν τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν. Εἶναι ὑπόθεσις ὅπως δῆποτε ἐθνικὴ καὶ μουσικὴ ἦτις ἐγίνε καὶ αὐτὴ ἐθνικὴ.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀκούσῃς μουσικὴν φαιδρὰν, πρὶν τὴν ἀκούσῃς, φαιδρύνεσαι, ὅπως ὅταν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇς τὸν ἄγγελόν σου, προεξοφλεῖς τοὺς παλμούς της αἰσθανόμενος σὺ παλμούς.

Τὸ θέατρον ἦτο πλήρες καὶ ἐν τῇ πλησμονῇ του ὑπῆρχε ἰδιάζουσα τὴν ζωὴν. Καὶ αὐτὰ τὰ Μπουκουρικὰ ρεύματα κατὰ τὰς δύο πρώτας πράξεις εἶχον θερμανθῆ καὶ ἐπνεον χλιαρὰ καὶ ἡδυπαθῆ, ὡς ἡ θερμὴ πνοὴ τῆς φίλης διαπνέει, τὸν χοῦν τοῦ τραχήλου σου, ὅτε κεκλιμένη ἐπὶ τοῦ ὤμου σοὶ λαλῇ τὴν γλῶσσαν τῆς σιωπῆς. Tableau!

Εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις τόσον ἀπαγωγῆ φαιδρότητος καὶ μέθης, ὥστε δίδει πτερὰ καὶ τέχνην, καὶ ἐμπνέει συμπάθειαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνικανωτέρους τῶν ἡθοποιῶν. Κάνεις ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν παράστασιν τῶν Ληστῶν δὲν ἦτο ὅ,τι ἦτο, ἀλλ' ὅ,τι ἤθελεν ὁ Ὀφειμπαχ, ὅ,τι ἤθελεν ὁ Μεϊλάκ.

Εἶναι ἐκ τῶν Μελοδραμάτων ἐκείνων τὰ ὅποια μετὰ ἑκατὸν ἔτη, ἂν τὸ μουσικὸν αἶσθημα προβαίνει καλλιτεργούμενον καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀφειμπαχ ζῆ, θὰ ἀδωνται ὑφ' ὅλης τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου. Πλὴν ὀλίγων τεμαχίων τὸ δημόσιον θὰ μεταβάλληται εἰς χορὸν.

Τί σατυρικὴ ὁμῶς actualité οἱ Λησταί! Ὅλος ὁ λόγος περὶ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δὲν ἦτο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ μέγα ζήτημα τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως; Ὁ caissier Grégoire δὲν εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἀγρυπνεῖ ὅλην τὴν νύκτα διὰ νὰ εὕρῃ δύο τσεντέζιμα, ἀργὰ δὲ ἐννοεῖ ὅτι ἐκ τῶν 3 ἑκατομμυρίων τὰ ὅποια τοῦ ἔδωκαν νὰ φυλάξῃ τοῦ ἔμειναν χίλια διακόσια φράγκα; Ἄν εἶναι ὁ ἀπεσταλμένος τίμιος ἔλεγεν: ὁ Grégoire ἐχάθη ἂν εἶναι ὁμῶς ζυπνός, κρατεῖ αὐτὸς τὰ διακόσια καὶ πέρνει ἐκεῖνος τὰ χίλια. Τοιαύτην ζυπνάδα δὲν περιμένει ὁ κ. Κουμουνοῦρος παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς;

Καὶ ὁ αἰώνια μειδιῶν Πιέτρος (Φρειδερίκος) δὲν εἶναι ὁ ἀειθαλὴς σεβαστὸς γέρον; Μὲ ποῖαν ἐπιτηδειότητα ἀφήρει ἐκεῖνος τὰς ἐπωμίδας, τὰς ἐπικνημίδας, τοὺς σκούφους, τὴν ποδιάν; Ἐ! ὁ πολιτικὸς μας Φρειδερίκος τί κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ ξεγυμνῶνῃ τὸν γλυκύν του λαόν; Πόθεν ἀνεσπάσθησαν τὰ πετσώματα ἢ ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; Ἐπὶ τέλους ὁ Φρειδερίκος μὴ ἔχων πλέον τί νὰ πάρῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ φορτύνεται κολοσσαίαν πολυθρόναν καὶ φεύγει.

Ὁ θεὸς γνωρίζει τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ κ. Κουμουνοῦρος κατὰ τὴν ὥραν τοῦ σκληροῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας χωρισμοῦ!

* *

Μέγιστα σημεῖα τῶν καιρῶν. Εἰς ἐν θεωρεῖον ἦσαν πέντε δέκα τουρκάκια, ἡμερὰ, φιλόγελα, ζωγρά.

— Εἶναι, εἴπομεν, ἡ νέα πορεία τοῦ ὑπουργοῦ Κουμουνοῦρου Δηλιγιάννη, ἡ σημαία τῆς ἐλληνοτουρκικῆς συμμαχίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν.